

rende for os ved vor Deltagelse i Sagens fremtidige Behandling. Afstemningen i Dag anse vi for ganske formel og for kun at gaa ud paa, at Sagen fra Landstinget skal gaa i en vis Skikkelse til det forventede Fællesudvalg, og for saa vidt have vi intet imod at stemme for, hvad Udvalgets Flertal har foreslaaet, idet jeg beder vor Afstemning forstaaet i Overensstemmelse med, hvad jeg her har udtalt. Med Hensyn til Sagens videre Gang ere vi paa det rene med, at hvis der skal komme noget ud af den Forhandling i Fællesudvalg, der forestaar, saa vil der ikke blot blive et betydeligt Arbejde at gøre, men det vil tillige være nødvendigt, at man fra begge de Sider, som nu staa saa skarpt mod hinanden, slaar væsentlig af paa de Fordringer, der for Tiden ere opstillede, og det skulle vi fra vor Side bestræbe os for at arbejde hen til med vore ringe Kræfter. Stort Haab om et godt Udfald er der vel ikke paa Grund af de skarpe Modsætninger og den stærke Misstemning, der for Tiden er til Stede, men vi opgive ikke Haabet, og for os er det et Ønske, at der maa naas et Resultat, thi det staaar for os saaledes, at det uheldigste vilde være, om denne Sag ikke nu kunde bringes til Ende og skulde gaa over til en ny Rigsdagsperiode uden Haab om ogsaa da at komme videre. Med disse Ord slutter jeg mig til Udvalgets Flertal.

Finansministeren (Scharling): Jeg har anset det for rettest at benytte denne Lejlighed til at foreslaa nogle Redaktionsændringer for at fjerne Misforstaaelser eller mindre korrekte Udtryk. Det første Ændringsforslag gaar kun ud paa at lade den Nedsættelse af Ejendomsskylden til $\frac{2}{3}$ af det almindelige, som er foreslaaet for Bornholm, komme til Anvendelse ogsaa paa Skovene. Det andet tilføjer, hvad der vel er ret selvfølgelig, men dog formentlig bør siges, at til Kirker bør ogsaa Kirkegaarde henregnes. Det tredje retter en Unøjagtighed, idet der det ene Sted i Lovforslaget paabydes Fremlæggelse af Lister, som derpaa paa et andet Punkt i Lovforslaget forlanges samtidig fremlagte et andet Sted. Jeg har derfor foreslaaet, at der det andet Sted skal fremlægges Afskrifter. Endelig har jeg foreslaaet, at § 15 skal udgaa. Denne Paragraf paa lægger Finansministeren at udarbejde og omsende en trykt Vejledning til Lovens rette Forstaaelse og Anvendelse, men det er i § 11 paalagt Overskattede Kommissionen at gøre dette og at instruere Skattekom-

missionærerne, og det er derfor rigtigt, at § 15 udgaa.

Jeg maa maaske med det samme berøre Underændringsforslagene til det andet Lovforslag. De ere ogsaa væsentligst af redaktionel Natur, men paa enkelte Punkter er der dog nogen Realitet deri. Det første er rent redaktionelt. Det andet gaar ud paa at gøre det paagældende Forhold simplere. Det er i § 12 paalagt dem, der eje smaa Huse, som de selv bebo, at betale en Skat, som de kunne faa refunderet. Ændringsforslaget gaar ud paa at slaa fast, at de ikke skulle betale Skatten, da det andet vilde være et unødigt Omsvøb. Det tredje Ændringsforslag, som er stillet til § 15, gaar ud paa at gøre det klart, at der ikke er Tale om, at Finansministeren ganske vilkaarligt vil kræve Undersøgelse, men kun naar Beskaffenheden af de indsendte Oplysninger giver ham Grund til at tro, at de ikke ere rigtige. At han saa foretager Undersøgelse, følger af sig selv. De andre Ændringsforslag indeholde nogen Realitet. Forslagene Nr. 6 og 7 ere nærmest fremsatte efter Udenrigsministerens Ønske. De vedrøre dels fremmede Gesandter her i Landet og dels vore egne Gesandter og Konsuler i Udlandet. Da Flertallet har tiltraadt dem, og Ordføreren for Mindretallet ikke har haft noget at erindre mod dem, tør jeg vel antage, at man finder det rigtigt at indsætte disse Ændringsforslag i de Lovforslag, som nu indstilles til Vedtagelse.

Jeg antager, at den ærede Ordfører vil besvare de Udtalelser, der kom fra det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), men jeg skal blot tillade mig et Par Bemærkninger over for dem. Det ærede Medlem vilde gøre gældende, at de af Landstinget foreslaaede ny Skatter vilde give Statskassen et Plus af 1,135,000 Kr. Jeg kunde som Finansminister ønske, at det blev Tilfældet, men jeg er ganske overbevist om, at det ikke vil blive Tilfældet, og maa erklære den Beregning, hvorpaa det er støttet, for urigtig. Men selv om det var rigtigt, er det givet, at Statskassen ikke vilde faa disse 1,135,000 Kr., idet det er bestemt, at der i saa Fald skulde afgives 1 Million til Kommunerne, saa at Skatteyderne igen vilde faa en tilsvarende Lettelse, og der ikke blev Tale om en Forhøjelse af Skattebyrden med det Beløb. — Det ærede Medlem vil vedblive ikke erkende, at den af Landstinget vedtagne Formue- og Indkomstskat er en Formue- og Indkomstskat. Det forekommer